

La Xana

Xandru Martínez Tudela

*Ye una roxa mocina
que coyida fo pol diañu
y quedó encantadina
pelos años de los años.*

*Escondióla nuna cueva
peles peñes cuidada
aunque la mar ta cerquina
sola nun ye p'algamala.*

*Atópala un mociquín
atópala y enamórase
pero pa desencantala
na mar tien que dexala.*

*Pa siempre la perdería
si nel suelu la posara
na mar tien que dexala
si ye que la quería.*

*Y nuna fonte ensin cañu
qu'ente matos s'atopa
una xana alborota
cuando s'esmuz del diañu.*

*Va aportando al sable
vela lloñe la mar
va aportando a la mar
vela lloñe'l sable
Déxala al fin na mar*

*...
Déxala desencantada*

*...
Y nuna fonte ensin cañu
qu'ente matos s'atopaba
la xana qu'alborotaba
llibre ta güei del diañu.*